

6. NE – B Mk 1,40-45 Uzdravení malomocného 1

Pán Ježíš uzdravuje malomocného. V době Kristově bylo malomocenství neboli lepra nevyлéčitelnou chorobou. Dnes ho již dokážeme vyléčit. Přesto stále ještě a dokonce i v Evropě můžeme malomocné nalézt. Maďarský novinář Tvrdko Vujity popisuje v knize *Viděl jsem peklo* situaci v 90tých letech 20tého století v izolované vesnici malomocných v Rumunsku a ve velkém leprosáriu v Etiopii. Uvádí zde i fotografie malomocných, dokonce i lidí bez tváře-nevyлéčitelně malomocných, se kterými se setkal v Etiopii, jak se říká „načerno“. Vlády zmíněných států se snaží utajit skutečnost, že nemají dost prostředků na léčbu lepry, proto je zakázáno pouštět novináře do leprosárií, jakož i malomocné fotografovat. Přesto kniha obsahuje mnoho snímků i rozhovorů s malomocnými. My můžeme malomocným pomáhat svými příspěvky na konto Likvidace lepry. Začne-li se malomocenství léčit včas, stačí léky za 250 Kč na vyléčení jednoho malomocného. Informační letáky spolu se složenkami jsou vzadu u nástěnky.

Na léčbu malomocenství tělesného stačí určité množství peněz na léky. Mnohem horší je to s léčbou malomocenství zla, malomocenství hříchu, protože zemřít ve smrtelném hříchu, je nekonečně horší než zemřít v milosti posvěcující na lepru.

Infekci malomocenství hříchu je třeba se bránit. Tak jako se bráníme nebezpečí infekčních chorob karanténou, očkováním a správnou životosprávou, tak se máme bránit i infekci zla. Co se týče

1) karantény proti zlu pak platí: Žádný rozumný člověk nepůjde tam, kde mu hrozí nákaza, proto se snaží vyhnout místům a společností, kde by se mohl nakazit zlem. Nejednoho slušného a dobře vychovaného člověka přivedla na scestí např. špatná parta: k alkoholu, drogám, k nepoctivému podnikání apod. Není žádným tajemstvím, že hromadné sdělovací prostředky dnes propagují falešnou

stupnici hodnot nebo přímo násilí. Jeden mladý otec mi řekl: „Když jsem viděl jaké otřesné a násilné scény může vidět můj předškolní syn v televizi, natočil jsem na video pohádky. Ted' se nemusím obávat, na co se dívá, když si pustí televizi.“ Dítě má tendenci, zvláště ve věku, kdy z toho nemá rozum, napodobovat násilí, které vidělo.

2) Na zabránění infekci nestačí jen pasivní karanténa, ze světa neutečeme, ale je třeba také vyvinout protiútok. V lékařství je jím očkování, v duchovní oblasti je takovým očkováním proti zlu pravidelné přijímání svátosti smíření a eucharistie.

3) Proti infekci chorob také působí správná životospráva: správná strava, dostatečný spánek, pohyb a odpočinek. V duchovním slova smyslu je to naslouchání Božímu slovu zejména z Písma sv., svědomité plnění povinností svého stavu a vytrvalá modlitba. (Jan Daněk: Životem lásky, 6. NE)

Na závěr ještě něco pro potěchu duše: Bouře vyvrhla na břeh mořské hvězdice. Když přestala, ležely jich tisíce na pláži a hynuly. „Jaká škoda“, naříkali lidé, kteří se na tu spoušť spolu s televizním štábem přišli podívat. V tom jeden asi 10tiletý chlapec vzal do rukou 2 hvězdice a hodil je do moře. Pak se vrátil a celou akci opakoval. „Co to děláš chlapče?“ zavolal na něj nějaký muž. - „Házím ty hvězdice zpátky, jinak pomřou na břehu“. - „Všechny je nezachrániš, vždyť jsou jich tisíce“. - „Ale ty 4 jsem už zachránil,“ odpověděl chlapec a pokračoval v činnosti. Muž chvíli mlčel, ale pak sešel na pláž a začal také sbírat hvězdice a házet je do moře. Pak se k nim přidala 2 děvčata, pak 50 lidí a nakonec přijelo přes tisíc lidí, kteří viděli v televizi, co se na pláži děje. Tak byly zachráněny všechny hvězdice. (Bruno Ferrero: Paprsek slunce pro duši, str. 58-9)

Aby se změnil svět, stačilo by, aby se někdo, třeba maličký, odvážil začít. Proto pravidelně naslouchejme Božímu slovu, přijímejme měsíčně svátost smíření, vytrvale se modleme a konejme dobro.